

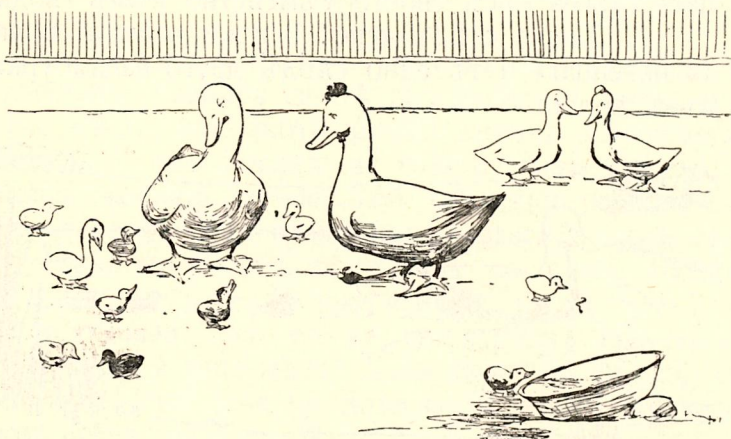
никакъ не е грозенъ, като го разгледашъ по-хубаво! Хайде, дѣца, хайде слѣдъ мене!

Азъ ще ви заведа въ обществото — ние ще идемъ на птичия дворъ. Но вървете по-близо до мене, да не ви настѣпи нѣкой, и пазете се отъ котки!

Скоро стигнаха тѣ на птичия дворъ. Тукъ имаше голѣмъ шумъ. Двѣ сѣмейства се биеха за една рибя глава и най-сетнѣ, котката я грабна.

— Ето какъ вървятъ работитѣ на бѣлия свѣтъ! — казала патицата и си близнала клюнчето съ языкъ, — и ней се искало да си кусне отъ рибята глава.

— Хайде, хайде, мърдайте крачка! — казала тя на патенцата. — Крекнете и се поклонете на

тази стара патица. Тя е най-важната тукъ. Отъ испански родъ е, и затова е толкова тлъста. Вижете, тя има на крака си червено парцалче! Колко е красива! Хората сж ѝ го вързали, защото не искатъ да я изгубятъ; по това парцалче я познаватъ всички: и хора и животни! Хайде, по-скоро! Па не си дръжте крачката събрани. Възпитаното патенце трѣбва да си държи краката раздѣлно и настрана като